

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 8 Kor.
 Fél évre . . . 4 "
 Negyedévre . . . 2 "
 Egyes szám ára 20 fill.
 Előfizetési díjak a kiadó-
 hivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDEKE

Hirdetési díjak:
 Egész oldal . . . 32 Kor.
 Fél oldal . . . 18 "
 Negyed oldal . . . 10 "
 Nyolczad oldal . . . 6 "
 Tizenhatod oldal . . . 3 "
 Nyilttér sora 60 fill.

TARSA DALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYESTARTALMU L A P.

Megjelenik minden vasárnap

Felolós szerkesztő:
KLEGER BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Budafok, Fő-uteza 119. szám.

Erzsébet menhely.

Írta: F. Kiss Lajos.

És termő talajra talál az elvetett mag. Mert a nemes eszmék, nagy és ideális törekvések, a haladás és jótékony embermívelő és emberszerető munkái sohasem állanak egymagukban, sohasem állanak meg s ülnek el csendes pihenőre, hanem egymásból fejlődnek, egymást támogatják és egymást teszik nagygyá, hasznossá, erőssé. S ez természetes is.

„Senki, aki kesét az ekére tevén, háttránéz, nem alkalmas az Isten országára” mondja evangéliumhirdető Lukács, gyönyörű paraboláját adván a haladás szelleme által megérett és a humanisztikus törekvések által áthatott emberi léleknek, amely az erő és idő egyesítése révén törekszik, a ma még meg sem közelített tökély elérésére, annak az emberi léleknek amelynek egyik alapjellem vonása a jóra, nemesre hajlás s annak meg van minden emberben már akkor, mikor az egész világból nem ismer mást mint édes anyakebelt amelyhez gyengéden odaszorulva első táplálékát veszi, első csendes álmát alussza a Parenesis édesszavu költője szerint is.

Kell-e itt is a humanismus megnyilatkozásának ily messze, böleletli alapján fekvő okait kutatnunk, rászorulunk-e arra, hogy midőn szemünk előtt a budafoki Erzsébet-menhely létesítéséhez az első kapavágás megy végbe, az emberszerető munka indító okait máshol is keressük mint ahol igazi forrása van: a keserű kénytelenségben? Nem!

Bizony itt nem szorulunk a humanismus igéinek hangos hirdetésére. A budafoki halmok elpusztult szőlőiről, az egykor áldott hegyoldalokról nagy, piros avarfedte foltokban szívmet szőn beszél felénk a pusztulás, s a gazdából vinczellérnéppé sülyedt nép elhaló panaszszavából hatalmas szóval beszél hozzánk egy nagy szociális kötelesség! Nem valami nyegle századvégi jótékonykodási mozgalomról van itt szó, amelynél az a fő, hogy a hírlapok minél előbb és minél feltűnőbb módon emlékezzenek meg róla, hanem egy komoly, felette komoly társadalmi kötelesség lerovásáról, közadósság beváltásáról, amely adósság lerovása e község keresetképes és vagyonos lakosaira vár azokkal szemben, akik egykor szintén megtudták keresni — tisztességgel és becsülettel — mindennapi kenyerüket, szintén gazdagok, vagyonosak

voltak de ma már — önhibájukon kívül — nem azok, s maholnap a könyörület keserves kenyerére lesznek utalva.

S mily sokan élnek köztünk rajtuk kívül, kik könyhullatás és szívszorító gond közt félve tekintenek bizonytalan jövő felé!

Az ezekről való gondoskodás képezi alapját az Erzsébet-menhely létesítésének is. Örömmel ismerjük fel e mozgalomban azt a humanisztikus irányt és törekvést, mely napjainkban társadalmi életünk egyik legvonzóbb tulajdonságát képezi, s mely gondoskodását társadalmunk eddig ismeretlen sebeire is kiterjeszti. Ez az irány és törekvés nem más, mint a társadalmi lelkiismeretnek megragadó megnyilatkozása, mely a jót és nemeset magáért a jóért és nemesért a legideálisabb kötelességtudásból teljesíti, s ezért jutalmát már eleve önmagában hordja.

Szegényekről és árvákról gondoskodni, önmagukkal tehetetlen, önmaguk hibáján kívül tönkrement agok életének utolsó napjait a jótékonyság áldásaival bearanyozni valóban szép és nemes vállalkozás. Méltó, hogy mindenki, kinek lelkét megérintette az emberi szenvedés és nélkülözés s akiben élénken élnek az emberi mël-

A „Budafok és Vidéke” tárczája.

Egy asszony természetrajza.

Ha ugyan lehet egyáltalán valakiről természetrajzot írni, legfőképp asszonyról, — megkísérlem. Igaz, tudatában vagyok a feladat nehezségeinek, de vakmerőségemet menteni fogja egy körülmény, hogy t. i. érdekesebb, izgatóbb téma a föld kerekességén nincs, mint elemezni, egy nő, de legkivált egy asszony természetét, keresni az okok okozatját, simítani az asszony természetén ott, ahol lehet, keresni az el nem modottakat, figyelemmel kísérni mozdulatait és arcz kifejezését melyekkel szavait kíséri — kiösmerni gyöngéit és jó tulajdonságait, szívének hőfokát és természetesen, ha valakiben van elég képesség ezen sajátosságokat megfigyelni és helyes érzéssel és ítélőképességgel bír, — körülbelül megírhatja egy-egy asszonynak természetrajzát.

Az asszony — akinek ime rajzat most papírra vetem, azon asszonyok fajtájából való volt, akik határtalanul minden utógondolat nélkül ösztöntek, és ez, sok tekintetben megkönnyítette feladatomat, —

Arra vállalkoztam nemde, hogy természetrajzot írjak? Ehhez tehát az, hogy a külsővel is megismertessem k. olvasóimat nem szükséges, de hagyományos kedves dolog, hogy az író (!) hőjét vagy — mint jelen esetben is — hősnőjét, már a külsőt illetőleg is kedvessé, széppé, nemesse tegye. Ezt én teszem, mert hősnőm igazán az volt. Nemes és szép, kedves és arany-szívű; emlékszem, egy alkalommal, hogy nála tiszteletemet tettem, egy zsölyében ült valami

regényt olvasva; könnyű ponyola volt rajta, aranyos keble fölött csipkediszél, arany-sárga haja még nem volt koronába rakva, hanem a maga természetességében önlött valaira, míg homlokára mintha csak odacsókolta volna az Isten a kis göndör hunczutkákat. Szeméből, — ebből a szép zaphír szemekből — szenvedély és erős akarat sugárzott, de ami a szemlélt az első pillanatra megragadta, a szájának aranyos metszése volt; ajkai pirosak amolyan csókra termettek, melyek alól — ha nevetett, előkandikált alabastrom fehérségű fogsor, mely szintén egyik ékessége volt.

Felállott amint beléptem, egy kézmozdulatával helyet mutatott magával szemben és várta, hogy a tarsalgást megkezdjem. Ha az ember szép és fiatal asszonynyal ül szemben, miről is kezdhetne beszélni inkább, mint szerelemről. Nehány banális bevezető szó után mint mindig ezuttal is a szerelemről kezdtem beszélni. Mosolygot előbb, majd hangosan felkaczagott.

Ugyan kérem hagyja el; maguk férfiak szerelemről beszélnek, vagy beszélni akarnak, önmaguk azonban benne nem hisznek és azt hiszem mi asszonyok vagyunk és lehetünk csak a szerelem mártírja. Ez lehet az én egyéni nézetem, de, hogy sok, nagyon sok nő gondolkozik velem egyformán arról megvagyok győződve. Lássá most 5 éve, hogy férjhez mentem, a világot menyországnak láttam, e menyországban egy Istenem, egy balványom volt, — a férjem. Igen imádtam őt, hálát adtam a Mindenhatónak, hogy megengedte, hogy boldog lehessenek; az is voltam, — egy évig. Gyermekünk született, a tiszta szerelem gyümölcse; már házasságunk első hat hónapja után kezdtem érezni férjem elhidegültét; tudtam, hogy okot erre nem szolgál-

tattam, de nem kérdeztem tőle semmit, nem tudakoltam az okokat, nem tettem neki szemrehányást, hanem sirtam ha ő nem látott és boldogan öleltem át ha láttam; a szerelmet vittem harczba az ő közönyével szemben, a helyzet nem változott. Mikor a gyermek megszületett, ismét néhány derűs, boldog napom volt; férjem ápolott, becézett, mintha gyünk elején. Azt hittem, hogy győztem, de csalódtam. Belenyugodtam azután helyzetembe, csak gyermekemnek éltem; külföld embert óhajtanak belőle nevelni, mint az édesatyja; mar nem úgy értem, hogy jellemileg különbet, hanem egy kis érzést egy kis idealizmust akarok belecsöpöktetni és azt hiszem ez sikerül. Mint előbb is említettem, a gyermek születésekor új remény tamadt szívemben, hogy férjem ismét a régi lesz. Mikor láttam, hogy csalódtam megadással néztem a jövőbe, vártam, hogy talán csak visszatér hozzám; de nem tette. Hanem mit tett? Minden idejét a házon kívül töltötte; sejtettem de bizonyosan nem tudtam, hogy megcsal valakivel, hogy szeretőt tart.

Rövid idő múlva meggyőződtem sejtelmeim alaposágáról. Egy szép tavaszi napon kis fiammal sétálni mentem; néztem az utcák népét, míg gondolataim tudja Isten merre jartak, talán éppen vele foglalkoztam; egyszerre csak egy kocsi vágat velünk szemben, benne férjem ült vele, — a szeretővel; megismert, de nem vett észre, kocsijának sara ért engem és gyermekünket. Nem voltam képes tovább menni magam is kocsiba ültem kis fiammal, a gyermek kocsi üresen jött később a dajkával.

Elgondolkoztam házasságunk fölött eszembe jutottak gyermekkori majd leánykori ábrándjaim, azok a szép álmok, melyeket a sors gonosz keze összetört. . . . .

tóság követelményei, vetélkedve siesen az egyszer elhangzott nemes eszmények, lelketemelő vállalkozásnak erkölesi és anyagi pártfogására, minél hathatósabb előmozdítására. S amely szép és nemes, szivet-lelket emelő maga az eszme, ép oly magasztos és felemelő a Név, melylyel az szivhódító gyönyörű útjára megindul. —

Erzsébet nagyszonyunk nevét fogja viselni az irgalom háza. Ő, aki az ő tisztaragyogásu életével, nemzetünk iránt lépésről-lépésre, napról-napra tanusított anyagi szivjóságával maga volt a megtestesült irgalom, Ő fogja ragyogtatni geniuszát az új ház felett. Mint valami drága, megbecsülhetlen nemzeti kincs szent neve ad erkölesi tartalmat a jók nemes vállalkozásának, előre hirdette a jónak, nemesnek erkölesi diadalát. Áldott név jegyében áldásos munka lesz ez! A felépülő falakkal egyidejűleg újra és erősen fog felépülni az Istenbe s az ő képére teremtett emberbe, az emberi sziv jóságába és nemességébe vetett hitünk és birodalmunk és a szivgyönyörű munkájának láttára új erőre kap majd lelkünkben a legnemesebb emberi érzés: a felebaráti szeretet!

H I R E K.

— **A jótékony betörők.** Furesán hangzik bár, de azért mégis úgy van, mint az alábbiak bizonyítják. A „budafoki szabadalmazott betörő társaság” nem hiába, hogy a mult hétfőn a helybeli takarékpénztár egyik főbb tisztviselőjénél talált meg nem érdemelt szives fogadtatásra, de tanújelét is adta, hogy nemesak a maga részére tud zsebelni. A tisztelt betörő urak ugyanis a kedélyes vacsorázás közepette 6 koronát adtak az „Erzsébet” menház alapja javára, mit rendeltetési helyére juttattunk. Tévedésből azonban nem hat, de húsz korona

Könyezni kezdett az asszony; magam is megindultan fogadtam történetét, vigasztalni próbáltam de nemis hallgatott reám. Oly szép volt, fájdalom oly igaz, hogy méltó lett volna egy Tizian ecsetjére és a portraira czim gyanánt oda lehetett volna tenni: Madonna. — Mikor láttam, hogy a sirás némileg enyhítette fájdalmát, közelebb mentem hozzá, és kértem, hogy nem egyébbel csak azon joggal ajándékozzon meg, hogy úgy néha-néha meglátogathassam.

Téved — ugymond — ha azt hiszi, hogy én hasonlóval fogok fizetni férjemnek. Ön kezdett a szerelemről én felelek. — Soha — ertse meg soha — sem fogok olyat tenni, ami miatt pirulnom kellene; szeretem én uramat még most is és szeretni fogom míg belőlem az élet ki nem hal, igen ez az én szerelmem is ilyen legyen a szerelem. Most pedig kérve-kérem, ezentúl sohase mondja azt, hogy szeret; ezt nem akarom, ne szeressen, hanem csak tiszteljen és ha maga tisztelni fog úgy, mint egy nőt tisztelni kell, akkor talán én fogom magát szeretni. Igerje meg, hogy megteszi. Megigértem. Elmult néhány hét e jelenet óta; kerültem az asszonyt. Körülbelül 2 hónap mulva kapok egy meghívást, melyben sablonszerűleg meghit a nála rendezendő vacsorára. Kimenttettem magam és az asszonnyal való találkozást ismét kerültem. Néhány nap mulva kupok egy kis levélkét az ő kis, gyöngyös betűvel; felbontom és benne csak ennyi állott: Még mindig csak tisztel? Válaszom az volt, hogy még az nap gyergyagyujtáskor kifogástalan redingót-ban meglátogattam. Ismét szerelemről kezdem beszélni és nagy melepetésemre az asszony véleménye már más volt. — Ilyen az asszony.

S. I.

tétetett be a takarékpénztárba, miáltal az eddigi 1392 K. 78 fillér 1412 K. 78 fillérré növekedett. Tekintettel arra, hogy 14 koronával károsult úr szintén tagja a betörő társaságnak, sajnálatot egyáltalán nem érdemel.

— **Nyilvános köszönet.** Kedves kötelességemnek tartom, hogy a f. hó 17-én a búcsú alkalmával tartott Istentiszteleten közreműködő budafoki dalárdának egyenként és összesen, valamint Kling Alajos karnagy, Farkas András és Föglein János uraknak úgy a magam mint a közönség nevében nyilvánosan, hálás köszönetemet fejezzem ki. Budafok, 1901. November 23. Heller Iván plébános.

— **Képviselőtestületi közgyűlés** Budafok község képviselő testülete f. hó 15-én és 16-án gyűlést tartott a következő tárgysorozattal: 1. a közlegelő egy részének bérbeadása, 2. Fiúiskola épületének állami elemi iskolai czélokra való átadásra. Határozatott: ad 1. a legelők bérbeadására vonatkozó, kötött szerződést jóvá nem hagyja és utasítja az előjáróságot, hogy az egyik bérlővel Petkof Péterrel a haszonbérletre nézve lépjen érintkezésbe és ezen ügynek tárgyalását addig felfüggeszti, ad. 2. az épületnek állami iskola czélokra való átadását egyhangúlag kimondja.

— **Tifus Budafokon.** Szakembertől hallottuk a következőket. Az utóbbi időben községünkben oly gyakori eset a tifus, hogy önkénytelenül azon kérdés vetődik fel, hogy vajjon nem e a víz ennek az oka. Mint értesülünk a helybeli vízvezetési részvénytársaság alapszabályában benn foglaltatik azon határozat, hogy a részvénytársaság köteles a vízvezeték vizét félévenként bakterologia uton megvizsgáltatni. Mintegy önkényt következik ebből, hogy a vizsgálat eredményét a nagy közönségnek tudomására kell hozni. Hogy ez megtörtént-e? nem tudjuk, mert az eredmény a nyilvánosságra nem hozatott. A jelzett szakvélemény után azonban kötelességünk az igazgatóság figyelmét ezen dologra felhívni, s a közönség érdekében kérni, hogy a viznek vizsgálatát ejtse meg, s az eredményt hozza a község tudomására. Ha a vizsgálat megállapítja, hogy vizünk jó, ugy ez alapos érv arra, hogy a rossz kútvizet ne használjuk, ha azonban a vélemény kedvezőtlen, ugy azt sem szabad titkolni, hanem a lehető gyorsan segíteni kell rajta.

— **Vivás.** A Magyar Atlétikai Klub a jövő hónapban nagy vivóversenyt rendez, a melynek győztese megkapja a klub bajnoki czimét. A verseny kiválóan érdekes lesz, mert mesterek és amatőrök egyaránt résztvehetnek a küzdelemben és a vivósport híveinek nem utolsó élvezete lesz legjobb amatőrjeinket, Iványi Gyulát és Pörteleky László dr.-t láthatni a mesterekkel való mérkőzésben. Egyébként a vivómesterek egyesülete is a jövő hónap közepére tervezi vivóversenyt.

— **Postagalamb-verseny.** November 30-án vasárnap délután három órakor lesz a hétfőn bezáruló baromfi-kiállítás utolsó postagalamb-versenye. Verseny után galambárverés lesz, a mikor is elárverezik mindazokat a kiállított galambokat, a melyeket értékesítésre küldtek be, de a kiállítás utolsó napjái nem keltek el.

— **Fővárosi Orfeum.** Waldmann Imre igazgató, a ki legujabb vállalkozásává, a Tarka Szinpad-dal is megmutatta, mennyire buzgólkodik, hogy a Fővárosi Orfeum minden tekintetben kielégítse a közönséget, a szórakozást kereső emberek érdekében elhatározta, hogy az orfeum kávéházában vasárnap délutanonként hangversenyt rendez. A jövő vasárnap délután négy órakor kezdődik az első hangverseny. A hangverseny estig tart, a mikor megnyílik az orfeum, hogy pompás műsorával mulatasson. A műsor ezuttal is nagy gondossággal van összeállítva. Miss Diana nagyszerű tükör- és tüztánca a mely az egész világot nagy sikerrel járta be,

nálunk is méltó föltünést kelt esténként. Heloisa Titcomb, Eugénia Martens és még több mindenfelé ismert artista pompás mutatványa gazdagítja az orfeum műsorát.

— **Meghívó.** A „Budafoki Dalárda” f. év november 24-én délután 4 órakor a „Wagner”-féle vendéglő külön helyiségében évi közgyűlést tart, melyre a tagokat meghívja az elnökség. Tárgy: 1. Évi jelentés. 2. 1901. évi számadás megvizsgálása s 1902. évi költségvetési előirányzat tárgyalása. 3. Elnök, alelnök, a többi tisztviselők és választmány megválasztása. 4. Tagsági díj megállapítás 1902. évre. 5. A karmester 1902. évi tiszteletdíjának megállapítása. 6. Egyéb indítvány.

— **A vadászati kiállítás.** A fővárosi pavillon érdekes látványosságát nap-nap után oly nagy közönség látogatja, hogy az igazgatóság elhatározta a kiállítás meghosszabbítását és csak december 3-án zárja be. A jövő héten azonban a kiállítás csak délután öt óráig marad nyitva.

— **„Választási epizódok”** czim alatt kötetbe foglalva kiadom mindazon tréfát és kortesfogást, melyet a lezajlott képviselőválasztásoknál elkövettek; ugyszintén a kortesnóták szövegét is. Felkérem mindazokat, a kik ilyenekről értesültek, sziveskedjenek velem azokat haladéktalanul közölni és egyben tudtomra adni, hogy közleményük a forrás felemlítésével jelenhet-e meg.

— **Az új Somossy-Mulató** (Király-utca 71. szám.) december hó 1-én nyílik meg. A rövid idő alatt létesült nagyszabásu mulató nagyjában már elkészült és még csak a diszitési-és belső berendezési munkák vannak hatra, melyekkel azonban az építővezetőség a megnyitás napjaig elkészül. Az igazgatóság már intézkedett, hogy a decemberi műsor már e hó 30-án együtt legyen a próbák megtartása végett. Az első három előadásra szóló jegyek vasárnap délelőtt 10 órától kezdve kaphatók az igazgatósági irndában. (Csengety-utca 28. szám I. emelet.) A megnyitó előadásra már az összes páholyok elfogytak.

Budafok kerületi állami anyakönyvezető 2 heti kimutatása (1901. évi nov. hó 9-től 22-éig bezárólag). Születtek: Zsidákovits Maria rom. k., Meichl Magdolna rk., Appel Katalin rk., Frey Jakab rk., Neer Lajos Ernő rk., Pentz Katalin rk. (törvénytelen), Ehmann István rk., Poósz Teréz rk., Karadin Jakab rk., Werl Lipót rk., Dobrovitzky Katalin rk., Wappler György rk., Bukovszky Zoltán Akos gör. kath.

Meghaltak: Mindler Ede 9 hónapos rk., Hassan Erzsébet 1 éves rk., Frey Jakab 4 napos rk., Traugott János 70 éves rk. (albertfalvi), Hemmert Lipót 3 éves rk., Katzenberger Erzsébet 19 hónapos rk. (törvénytelen), Mészáros Jenő 7 éves ev. ref., Hoffer Katalin 2 éves rom. k., Schwarzenberger Ferencz 76 éves rk.

Házasságot kötöttek: Özv. Fink Tamás rk. özv. Reisz Jánosnéval rk., Plank József rk. Korandy Terézrel rk. (albertfalvi), Stajanovics Trajkó gör. kel. budapesti) Lénerth Annával rk., Haász Antal rk. Haász Magdolnával rk., Jáhner Ferencz rk. Niederkirchner Rozinával rom. kath., Galsó István rk. Trausznitz Annával rk.

Jegyesek: Niederkirchner József rk. Kálmán Paulával rk., Fassbinder József rk. Niederkirchner rk., Jáhner György rk. Wohner Terézrel rom. k. (kistényei lakos).

Csarnok.

Első szerelmem.

Julius hóban történt; elhatároztam, hogy V. mezővárosban lakó rokonaimat meglátogatom és néhány napot töltök náluk. Maga a városka jöllehet igen forgalmas, vasuti állomása nincsen, hanem P.-ben kell kiszállani, ahonnan azután kocsin 3/4 óra alatt beérünk. Gyors vonattal érkeztem délután 3 óra tájban, kocsi nem volt. Körülnézek az állomáson valakit megkérdezendő, hogy mikor kapok kocsit mely V.-ra vinne.

Megtudtam hogy 1 óra mulva jön a bpesti személyvonat, ahhoz mindig jön V.-ról kocsi — Sétálok a perronon e közben két hölgyet

veszek észre, kik izgatottan járnak, kelnek, látszik, hogy várnak valakit; az állomási bejáratnál megállottak és hangosan beszélgetni kezdtek; elég közel állottam, hogy meghalljak egyetmást; szavaikból kivettem, hogy hölgyet várnak Bpest-ről, azt is, hogy Reginának hívják és 7 éve nem látták.

Elhangzott a vonat érkezését jelző harangütés és berobogott a budapesti személyvonat; megvallom, bizonyos kíváncsisággal néztem a kiszálló utasokat, magam is kerestem azt a bizonyos 7 év óta nem látott Reginát. P. fürdőhelyi lévén, rendkívül sok utas jött a vonattal; a hány hölgyet láttam, azt mind Reginának képzeltem. Végre észreveszem, hogy a fentebb említett 2 hölgy egy fiatal 18—19 év körüli leánnyal ölelkezik; tehát ő az. Nem maradhattam ott, hanem kimentem az állomási épületből, hogy a V.-ra menő kocsira felüljek; alig, hogy elhelyezkedtem egyenesen a kocsí felé tart a három nő: ők is V.-ra mentek. Olyan régi batár forma kocsí volt; én a föülést természetesen a hölgyeknek engedtem át, míg magam a kis ülésen foglaltam helyet. Megindultunk, a három hölgy elkezdett diskurálgatni én meg hol jobbra, hol balra nézegettem de a hölgyekre soha. Csak úgy lopva pislogtam rájuk, ha valami különöset, érdekeset beszéltek. Éreztem, hogy bekellene mutatkoznom, de tudja Isten nem tettem, ültem, csak a kocsiban szó nélkül az egész uton; megérkeztünk a városba ők néhány házzal előbb szállottak ki mint én; utolsónak Regina szállt le; ekkor cseréltünk először merészebb pillantást és azt hiszem, gondolataink is közel jártak egymáshoz.

Ez csütörtöki napon volt; a rá következő vasárnapon a helyi tűzoltóság amolyan nyári mulatságot tartott, melyre rokonaimmal én is elmentem. Alig voltunk ott egy pár percet, látom jönni az én három ismeretlen ismerősömet. Kimondhatatlanul megörültem, és ünnepélyes arccsal eléje állva e szavakkal: »bocsásson meg, hogy oly tapintatlan voltam a minap és be nem mutatkoztam, azt íme megteszem most, nevem N. N. — és ha nincs ellenére a következő csárdást legyen kegyes velem táncolni.« — Mondott néhány szót — amit visszamondanom nem lehet — szemrehányás féle volt.

Elkezdünk táncolni és jártuk tüzesen a gyöpon; az emberek előbb nézték utóbb már megjegyzéseket tettek és mindezt miért, mert a leány zsidó volt. Nem nézett ki annak de tudták róla es ez elég volt, hogy szemtelenek legyenek. Végre rokonaim is figyelmeztettek, hogy legyek tekintettel rájuk és itt e helyütt ne foglalkozzak a leánnyal.

Megmondottam neki mindezt, szegény sirni kezdett és kért, hogy egyáltalán rá se nézzek többé. Dehogyan is nem néztem; másnap felkerestem nagynénjénél, vigasztaltam őt és szerelmem vallottam. Rám nézett nagy szép szemeivel melyekből végtelen jószág és nemeslelkűség sugárzott megfogta kezemet és igyszólt: »csak hihetném.«

Másnap, harmadnap is találkoztunk; nem találka volt, de hát a szerelmesek ösztönszerűleg is találkoznak.

Séta közben el-el beszélgettünk sok minden-

féléről. Éreztem hogy ez az első nő életemben akit szeretek. — Ő is biztosított engem szerelméről mely lankadni soha sem fog. Boldog napok voltak ezek; azt hittem örökké fognak tartani. Egy hét múlva el kellett utaznom, de megfogadtatta velem a leány, hogy mindennap írok neki amit én meg is tettem. Első levelemre kaptam választ; nem ugyan olyat amelyet vártam, no de vigasztalódtam. Vártam azután a választ leveleimre — de hiába vártam.

Az ötödik napon végre kaptam egy levelet melyben írja, hogy legyek szives őt megkímélni mert neki kilátásban van egy parthie-ja. Elgondolkoztam a levél felett; szerelem és parthie. Összefér ez? Nem. Ilyen volt az én első szerelmem.

S. I.

Különfélék.

Affair. A kávéházban egy fiatal ember rálép a másiknak a lábára. Ez fölugrik erre, összeráncolja a homlokát és vérszomjas arczkifejezéssel mondja:

— Én Blau vagyok!

— Én is Blau vagyok! — felel a másik.

Amaz erre még jobban összeráncolja homlokát és azt mondja:

— Én Blau Mór vagyok!

— Én is Blau Mór vagyok!

— Holnap délelőtt fél 11 órakor otthon leszek!

— Holnap délelőtt fél 11 órakor én is otthon leszek!

— Elküldöm a segédeimet!

A mire a másik azt kérdi:

— Elküldi őket? Hát felmondott nekik?

Petőfi szerelme. Kéri Gyula, a ki a Petőfi-társaság megbízásából nagy buzgalommal és szép eredménnyel gyűjti a Petőfi életére vonatkozó adatokat, fölfedezéseinek egy részét most teszi közzé. Három kiadatlan levelét közli Petőfinek, melyeket a költő Szendrey Juliával való ismeretsége elején írt Sass Károlynak, barátja, Sass István öcsésének. Sass Károly a Károlyi grófok erdői gazdaságának postakézeltje közvetítette a titkos levelezést a szerelmesek között s utóbb ő is szerepelt tanúként Petőfi esküvőjén az erdői vár kápolnájában.

A levélváltás zavartalanul sikerült egy ideig, de azután megneszelte a dolgot Szendrey Ignác, a szigorú apa és szavát vette leányának, hogy levelet nem ír többé Petőfinek.

Sass Károly följegyzései között igen érdekes adat az, a mely a szerelmesek levélváltásának histórikumát tárja föl.

— Az 1847-ik esztendő — tavaszán — beszéli Sass Károly — egy napon Szendrey Juliával együtt sétálgattunk. Séta után a hivatalba indultam ama kijelentéssel, hogy a posta számára elkészitem a hivatalos leveleket s néhány magánlevelet is akarok írni, Julia kíváncsian kérdezte, hogy kinek írok, mire én azt válaszoltam, hogy — Petőfinek.

— Szokot Petőfivel levelezni? — kérdé kissé elgondolkozva.

— Szoktam, a mikor van tárgy, miről írni.
— Hát csakugyan? — szolt Julia. — És megtenne-e valamit a kedvemért?

Én készséggel jelentettem ki, hogy a legszivesebben teljesítem kívánságát, csak mondja meg, mit kíván?

Julia zavartan gondolkodott.

Végre felajánlottam, hogy át fogom neki adni Petőfihez írt levelemet s ő aztán írja a végére azt, a mit akar. Ugy is történt. Én átadtam a levelet s ő azt néhány percz múlva visszahozta, a nélkül hogy lepecsételte volna. Az izenet, melyet Julia a levél végére írt, csupán e két szóból állt:

1000-szer Julia.

Levelemre csakhamar megérkezett Petőfítől a válasz s abban egy, Juliának czimzett, másik levél is volt, melyet a czimzettnek azonnal átadtam.

A levél így kezdődött:

„Mit feledni vágytam

S már-már elfeledtem...“

Julia e sorok után egy pillanatra abba hagyta az olvasást és jelentősen reám nézett Engem is meglepett a levél bekezdése s méltatlankodva kiállítottam fel:

— Megbolondult Sándor?

Julia azonban nevetett s folytatá a levél olvasását, mely az első néhány sor után egészen más fordulatot vett, mint gondolhattam. Ez az ismert költemény volt az első levél, a melyet Petőfi Juliához intézett.

A három levél, a melyeket Kéry közöl, szintén Petőfi ébredő szerelméhez és a Juliához való közeledéshez szolgáltat érdekes és jellemző adatokat.

Egy 600 □-öl területű gyümölcsös, lakóházzal és szép pinczével mintegy 500 hlt jó karban levő boros hordóval együtt jutányos árban eladó.

Hölgyek figyelmébe.

Az első budafoki hatóságilag engedélyezett

női ruha rajz és szabászati tanintézet

és minden követelésnek megfelelő **kézimunka iskola** december 1-én kezdődik.

Karácsonyi meglepetések készítéséhez kiválóan alkalmas.

Häusler nővérek

Budafok, Fő-utca 43.

Budafok és Vidéke Takarékpénztár

részvénytársaság.

Elfogad betéteket takarékpénztári könyv és folyó (cheque) számlára.

Nyujt kölcsönöket váltóra, kötelezvényekre, előleget értékpapírokra.

Vesz és elad értékpapírokat sorsjegyeket (részletfizetésre is) arany és ezüst pénzeket.

Korona-betét osztály heti befizetéssel.

A TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG FŐÜGYNÖKSÉGE.

Csak RETHY-télét fogadjunk el!

A valódi pemetefü-czukorka kék papírdobozokban kapható s minden dobozon a készítő: **RETHY BÉLA** aláírása látható. Eltérő készítmények mint hamisítványok visszautasítandók.

Házhelyek.

Budafokon havi **5-10 frtos** részletfizetésre eladó.

Czím a kiadóhivatalban.

Most jelent meg! Szent-Margitsziget hajdan és most

czimü *illusztrált* mű.

Irta: **OSVATH GYULA.**

A könyv tartalomjegyzéke:

I-ső rész. Bevezető rész. — II-ik rész A római hódítás előtti és utáni idő a magyarok bejöveteléig. III-ik rész Magyarok bejövetele utáni idő a jelen korig. — IV-ik rész 1. Boldog Margit. 2. V-ik István király és Erzsébet nevű apáca leányának feltalált sirja és ereklyéi. — V-ik rész 1. Kertészet. 2. József nádor. 3. Arany János tölgyei. — VI-ik rész 1. Szerzetrendek. 2. Kolostorok az árpád-házi királyok alatt a) a premontrai szerzetes kanonokoknak Szt.-Mihály arkangyalról nevezett prépostsága és egyháza; b) domonkosrendű apácák „Boldogasszony” tiszteletére szentelt temploma és kolostora; c) domonkosrendű szerzetesek egyháza és kolostora; d) Szent-Ferencrendű szerzetesek egyháza és kolostora; e) Szent-János vitézek vagy keresztetek vára és kolostora; f) cisztercita szerzetrend apátsága és egyháza. 3. Egyéb régi épületek és pedig: a) esztergomi érsekék várszerűen erődített tornyos kastélya; b) pesti polgárok háza; c) Imre király, illetőleg IV. Béla palotája; d) Szt.-Pál falu — VII-ik rész Fürdő. 1. Földtani viszonyok. 2. Hőforrások. Szent-Margitsziget mint gyógyfürdő. (ismertette a Kneip-féle vízkúra és a sziget mint klimatikus gyógyhely). — VIII-ik rész Közlekedés. 1. hid. 2. gőzhajók. — IX-ik rész Hasznos udnivalók. — X-ik rész Befejező rész.

Ára füzve 2 korona, diszpéldány 5 korona.

Kapható a szigeten: a szállodák portásainál, a dohánytözsdékben, a fürdőpénztárnál és a gyógyforrásnál.

Diszoklevél:

Liszabon 1890.

Bordeaux 1896.

Páris 1896.

Franczia pezsgőbor gyárosok

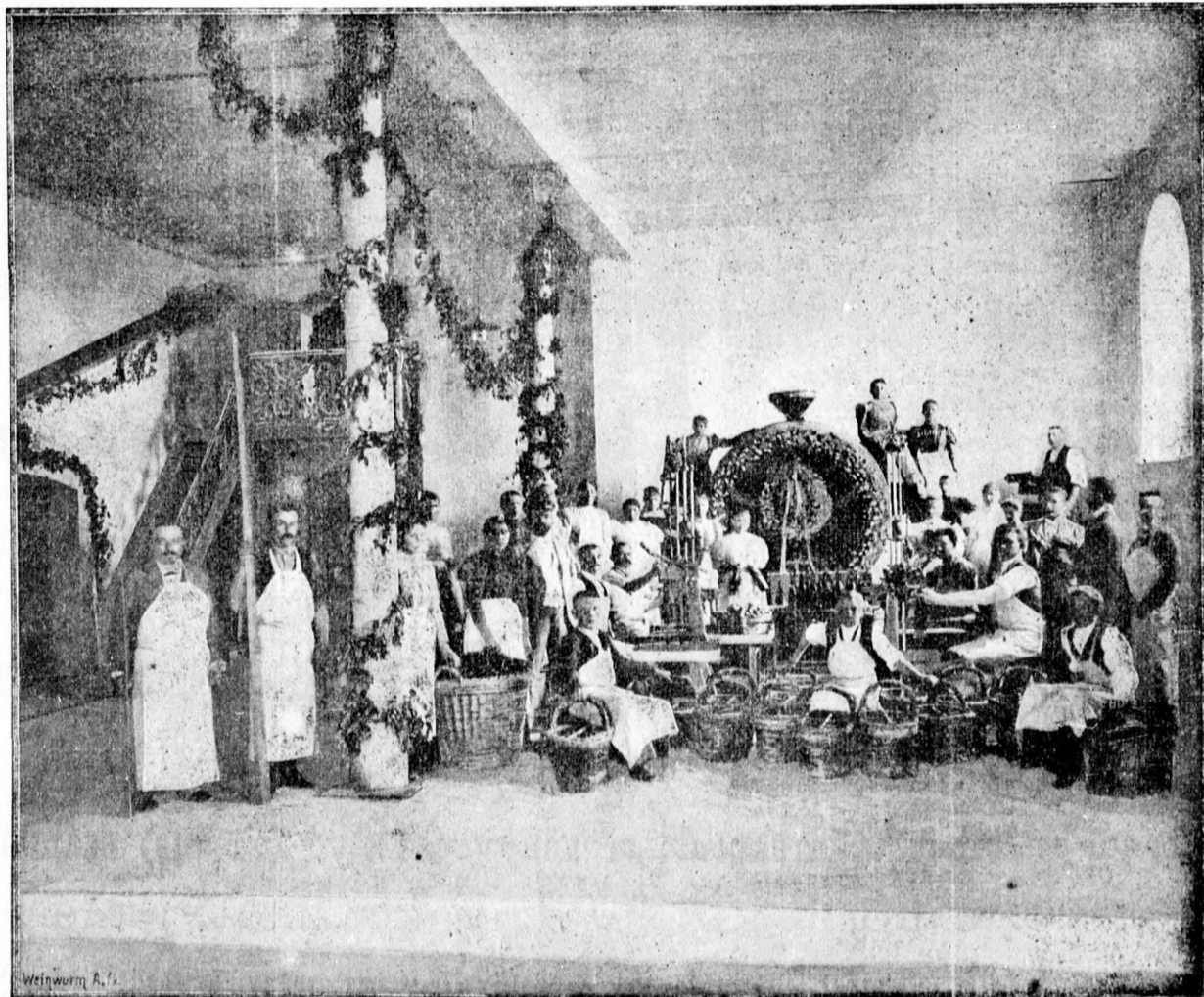
FRANÇOIS LAJOS és Tsa

császári és királyi udvari szállítók

Fülöp Szász Coburg Gothai Herczeg Ő Fensége szállító.

BUDAFOK (PROMONTOR.)

Aranyérmek
elsőrangú kitüntetések:
Páris, Nizza, Temesvár,
Antwerpen, Budapest,
Marseille, Brüssel, Bécs.

Töltési ünnepély a presházban.